UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Processus iudiciarius panormitani

Johannes <Urbach>

Parisius, Millesimo quinge[n]tesimo octauo

Quis dicitur contumax.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70756

Visual Library

uili vel aliter in cauſa criminali/ vel militi alterius
negocium procuranti. ex quo talis error exprimit̃
in citatione. ire non tenetur citatus. ⁊ idē ſi al̄s eſt
notorium ſecūdū aliquos/ de quo eſt dicendum vt
ibi Aliqui diſtingūt qꝛ aut ipſo iure deficit iuriſdi-
ctio citantis tunc citatus ſi illud eſt notoriū venire
non tenetur nec valet proceſſus contra eum. aut
ope exceptionis poteſt citatus ſe ſubtrahere a iuriſ
dictione citantis ⁊ tūc tenetur ſe preſentare ⁊ com
parere ⁊ excipere ⁊ alias tenebit proceſſus ꝯtra eū
de quo per Jo. an. in addi. ſpe. de cita. §. i.
¶ Additio. ¶ Et nota circa iſtā materiā videlicet
an citatio artet citatum ad comparendū quattuor
regulas quas ponit bal. in. l. ij. ff. ſi quis in ius vo-
catus nō ierit. prima eſt talis quandocūqꝫ citatꝰ hꝫ
intentionē fūdatā de iure cōmuni ibi citatus debet
comparere. ſecūda regula eſt talis. vbicūqꝫ citatus
non habet intentionē fūdatā de iure cōmuni ibi ci-
tatus nō tenet̃ comparere tertia regula eſt citatio
que ē elidibilis iuris preſumptione poteſt eſſe ſic
iuſtificata ꝙ citatus tenetur cōparere vt notat. In
no. in. c. ij. de dila. quarta regula eſt vbicūqꝫ citatio
cōtinet manifeſtū viciū vel errorē vel impoſſibilita
tē citatus non tenetur cōparere ſiue hoc concernat
iuriſdictionē ſiue ſit viciū loci vel temporis vt in di
cta. l. ij. ff. ſi quis in ius Et omnia iſta notant̃ per.
Inno in dicto ca. ij. vbi ſingulariter examinat ma-
teriam.

¶ Quis dicitur contumax.

Vnde contumax. dicitur ille qui tribus edictiſ
vel vno peremptorio citatus nō venit vel ve

nit ſed nõ obedit vel illicentiatus recedit ita diſtin
guit Guil. in ſpe. de cõtu. §. i. ſed hoſt. in ſũ. ſic diffi-
nit. Eſt erga iudicẽ vł prelatũ cõmiſſa inobediẽtia
et dicit cõmiſſa quia non ſemper obediẽdũ eſt de q̇
de tempo. ordinã. c. ad aures in glo. ij. et ſup ea. Et
diuerſi ſunt modi contumacie. de quo in. c. ij. de do.
et contu. in glo. et ſuper eo in. c. quoniã frequenter
vt lite non conteſt. §. i. quia ſi latitat vel impedit ne
citatio ad eũ perueniat vł minus compareat. de quo
in ſpe. de contumacia. §. i.

¶ Contumacia eſt multiplex.

Item multiplex eſt contumacia. aliqua eſt vera
et vere que alias dicitur euidẽs vł notoria vt
quando citatus reſpodet ſe nõ vẽturũ nec q̄ portabit pedes. et an ſufficiat hoc dicere extra iudicium
q2 ſi in iudicio hoc diceret eẽt indubitatũ / et alia ſe
ptẽ dubia circa hoc pulchre tractat Jo. an. in addi.
ſpe. de cõtu. §. i. Secũda contumacia eſt vera a pre-
ſumpta vt q2 apprehẽſus ẽ ⁊ citatus pſonaliter ſed
nõ venit intermino. iſta dicitur eſſe vera eo reſpectu
quia apprehenſus perſonaliter p̃ſumpta tamen di-
citur q2 in non veniendo põt forte excuſari per ali-
quod impedimentũ. ¶ Additio Item dici-
tur ver⁹ cõtumax quãdo citatus fugit nichil dicẽs
vt dicit bal. in. l. falſus. C. de furtis. Tertia ꝯtuma
cia eſt ficta vt quia nõ eſt apprehẽſus perſonaliter
ſed citatus ad domũ de quo etiã in clementi. vnica
de dolo et contu. in glo. magna. ⁊ valẽt iſta ſciri ꝓ
pter ſequentia et maxime ad iſtud quia pro ꝯtuma
cia obligatur cõtumax ad reſtitutionẽ expenſarum
ſ3 qualitas predicta videlicet ſi eſt ꝯtumax euidẽs